

ΗΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

« Οὐκ ἀρνησόμεθα σε ...

Ψιπὴν Ὁρθοδοξία... »

5) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθ. φδλ. — 663—664

Ἔτος ΚΗ. 25 Ἰανουαρίου 1973 (Π.Ο.Η.)

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 2

Γραφεία Κέντρου 32— Ἀθήναι Τ. 147 Τηλ. 628.280

Ἡ σεπτὴ Ἠγεσία τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος κατευθυνομένη πρὸς τὸν χώρον τῆς Καταδύσεως.

Ἡ τελετὴ τῆς καταδύσεως τοῦ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ὀλίγας φορές ἔχει ἐορτασθῇ παρόντων μεγαλοπρεπῶς καὶ θαυμασίως ἡ Ἁγία ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων εἰς τὰ χρονικά τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος. Ὑπὸ ἓνα αἶθριον καιρὸν καὶ λαμπρότατον ἥλιον ἡ ἁγία Ὁρθοδοξία ἐλαμψε πάλιν ἐν τῇ προσώπῳ τῶν γνησίων τέκνων τῆς, τὰ ὁποῖα ἔδωσαν τὸ παρὸν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη, ὡς κατ' ἔτος εἴθισται, εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς Πειραιῶς ὑπὸ τοῦ ἁγίου ἀφικθέντος ἐκ Καναδᾶ Ἐπισκόπου Σεβασμιωτάτου κ.κ. Ἀνακίου καὶ τῶν ἱερέων Νικολάου Δεσποτίδου καὶ Γερμανοῦ Κόζη. Τοὺς

ἐκκλησιαστικοὺς ὅμνους ἀπέδωκεν θεσπεσίως χορὸς καλλιφώνων ἱεροψαλτῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὁσιολογιωτάτου Μοναχοῦ πατρὸς Δοσιθέου ἀρίστου Μουσικοῦ καὶ Διδασκάλου τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ τοῦ ἱεροψάλτου κ. Νικολάου Κουκουλάκη. Μετὰ τὸ πέρας τῆς κατανηκτικῆς ταύτης Λειτουργίας ἐσχηματίσθη Παμπὴ κατευθυνομένη πρὸς τὸν χώρον τῆς Καταδύσεως.

Προεπορεύετο ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου καὶ παῖδες μὲ λάβαρα καὶ σημαίας, ἠκολούθουν εὐσταλεῖς νέοι καὶ νεάνιδες μὲ ἔθνηκας ἐνδυμασίας, καὶ εἰπόντο Μοναχαὶ ὡς ἐκπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Μονῶν

Οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἡμῶν περιβαλλόμενοι ὑπὸ Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν κάτωθεν τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Ὑπαπαντῆς Πειραιῶς, ἐνθα ἐτελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία.

καὶ Ἑσυχαστηρίων Ἀττικῆς καὶ περιχώρων. Ἦτο γὰρ τὸ συγκλονιστικὸν καὶ ἄνευ προηγουμένου συγκινητικὸν ἢ ἐμφάνισις τοσούτων νεανικῶν ψυχῶν ἀφιερωμένων ολοκληρωτικῶς εἰς τὸν Θεόν ἀλλὰ καὶ ἡλικιωμένων Γεροντισσῶν, αἵτινες παρὰ τὸ βάρος καὶ τὸν κόπον τῆς ἡλικίας καὶ ἀσκήσεως ἔσπευσαν νὰ δώσουν τὸ παρὸν εἰς τὴν ἱερὰν ταύτην πατροπαράδοτον τελετὴν.

Μετὰ τὰς Μοναχὰς ἠκολούθουν Ὁσιώτατοι Πατέρες καὶ Μοναχοί, νέοι καὶ πολλοὶ Γέροντες εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ὁποίων ἀντικατωπερίζετο ὁ ζήλος διὰ τὴν ἁγίαν ἡμῶν πίστιν καὶ ἡ χαρὰ διὰ τὴν νίκην τῆς Ὁρθοδοξίας.

Πραγματικῶς!! νίκη τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι ἡ τελετὴ αὕτη ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τι, διότι παρουσιάζει ἀναριθμήτους ζηλωτὰς τῆς πατρώας εὐσεβείας, ἀγωνιστὰς μὴ φειδομένους μηδὲ τῆς ζωῆς των πρὸ τῶν ἰδανικῶν των.

Μετ' αὐτοὺς εἶποντο ὁ χορὸς τῶν ἱεροψαλτῶν, οἱ Ἱερεῖς, ἡ ἐλπίς καὶ τὸ περίλαμπρον καύχημα τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, καὶ κατόπιν οἱ Ἀρχιερεῖς ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Γ. Ο. Χ. Ἑλλάδος κ.κ. Αὐξέντιος καὶ οἱ Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ.κ. Ἀνάκιος, Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ.κ. Γερώντιος, Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ.κ. Παΐσιος, Θωμῆσιος

κ.κ. Καλλίνικος καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὁ Καναδᾶ κ.κ. Ἀνάκιος Ντουσκα, ὅστις καὶ ἠψήφισε τὰ πάντα, ἀποστάσεις, χρήματα, κόπον προκειμένου νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν λαμπρότατον τοῦτον ἑορτασμὸν τῆς ἁγίας τῶν Θεοφανείων ἑορτῆς.

Ὅταν ἡ πομπὴ κατέληξε εἰς τὸν χώρον τῆς Καταδύσεως παρὰ τὴν Φρεαττύδα ἐτελέσθη ὁ ΜΕΓΑΣ Ἀγιασμὸς ὑπὸ τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καὶ ψαλλομένου τοῦ «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε» μετεφερέτο τις νεορὸς εἰς τοὺς οὐρανούς τῶν σειρήνων τῶν ἐκεῖ προσωρμισμένων πλοίων συρίζουσιν καὶ τῶν πιστῶν ἀνταλλασσόντων μεταξὺ τῶν ἐγκαρδίας εὐχὰς καὶ χαιρετισμούς. Ὁ πιστὸς τοῦ Κυρίου λαὸς ὁ συνωστισμένος παρὰ τὴν ἐξεδραν παρηκολούθησε πᾶσαν τὴν τελετὴν καὶ τὸν Ἀγιασμὸν μετὰ πρωτοφανοῦς κατανύξεως καὶ εὐλαθείας. Εἶναι ὁ λαὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐκλεκτός τοῦ Κυρίου λαὸς ὁ προσηλωμένος ἄχρι θανάτου εἰς τὰ πάτρια, ὁ λαὸς, ὅστις καὶ τὴν ἰδίαν ζωὴν θυσιάζει διὰ τὴν ἁμωμιὸν καὶ πανάσπιλον Ὁρθοδοξίαν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς τελετῆς ὠμίλησεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γ. Ο. Χ. Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Αὐξέντιος, οὗτινος ὁ λόγος ἔχει οὕτω:

Λόγος τοῦ Μακαριωτάτου

Τέχνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ ἐπιπόθητα.

Δόξαν καὶ εὐχαριστίας ἀναπέμφωμεν τῇ μεγάλῃ Θεῷ ἡμῶν, ὅστις ἐν τῇ ἀπειρῷ Αὐτοῦ ἀγαθότητι κατηξίωσεν ἡμᾶς, ὥπως ἑορτάσωμεν καὶ πάλιν ἐφέτος τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως ἑορτήν, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Θεῆς βαπτίσεως ἐν ταῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, ἐνθα καθαρῶς ἀπεκαλύφθη τὸ Τρισυπόστατον τῆς Θεότητος.

Ἡ αἴγλη καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ λαμπροῦ πανηγυρισμοῦ τῶν Θεοφανείων, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὴν πλέον ἐπίσημον ἐκδήλωσιν τῆς πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν ἀγάπης ἡμῶν καὶ ἀφοσιώσεως ὀφείλεται εἰς τοὺς ὑπερανθρώπους κόπους καὶ θυσίας ὕλικὰς τε καὶ ἡθικὰς πάντων ὡμῶν, τὸσον κατὰ τὸ παρελθόν, ὅσον καὶ κατὰ τὸ παρὸν, ὡμῶν λέγω τῶν τιμίων καὶ εὐκρινῶν ἀγωνιστῶν τῆς εὐσεβείας, τῶν ἀγωνιζομένων ἄχρι θανάτου ὑπὲρ τῶν πατρῶων παραδόσεων.

Ἐπὶ πᾶσι ταῦτοις χαίρομεν ἐκ βάθους καρδίας καὶ δοξάζομεν τὸν ἐν Τριάδι Θεόν, τὸν ἐλεήσαντα ἡμᾶς καὶ δωρησάμενον ἡμῖν τὴν μεγίστην τιμὴν νὰ πομαίνωμεν Ἑμᾶς, λαὸν εὐσεβέστατον καὶ ἀφωσιωμένον εἰς τὰς ἀληθείας τῆς Ἀγίας Αὐτοῦ Θρησκείας καὶ Ὁρθοδόξως, Ἑλληνοσπερεπῶς καὶ ἐν Χριστῷ ὁρῶντα πρὸς ἑαυτὸν τῆς ἀμώμου καὶ φίλης Ὁρ-

θοδοξίας καὶ ἐπεκράτησιν τῆς ἀληθείας, ἥτις ἐστὶν ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Ἀγία Τῶν Θρησκειῶν.

Θεωροῦμεν καθήκον ἡμῶν πατρικόν, ἅπαντες οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γ. Ο. Χ. Ἑλλάδος καὶ Ἐξωτερικοῦ, ὥπως ἐκφράσωμεν τὴν πατρικὴν ἡμῶν εὐαρέσκειαν καὶ θερμὰς εὐχαριστίας καὶ προσφέρομεν δαφιλεῖς καὶ διαπύρους τὰς ἡμετέρας εὐχὰς καὶ εὐλογίας πρὸς πᾶσας τὰς Ἀρχὰς καὶ Ἐξουσίας τοῦ ἔθνους ἡμῶν τὰς Πολιτικάς, Δημοτικάς, Ἀστυνομικάς καὶ Λιμενικάς τοιαύτας, αἵτινες ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὰς ὑψηλῇ τοῦ καθήκοντος κατανοήσει παρεχώρησαν ἡμῖν τὴν κατὰ Νόμον ἄδειαν, ἀλλὰ καὶ συνέβαλλον διὰ τὴν, ὅσον ἐνεστὶν, λαμπροτέραν τῆς πανηγύρεως ἐπιτυχίαν.

Τέχνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ, ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιοῦσθε ἐν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν, καὶ εὐχεσθε ἐν ταῖς πρὸς Κύριον εὐχαῖς καὶ δεήσεσιν ὡμῶν, ὥπως ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ Ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν φωτίσῃ τοὺς ἡγέτας τοῦ ἔθνους ἡμῶν Ἑθνοῦς, ἵνα διὰ τῆς μοναδικῆς καὶ ἐνδεδειγμένης λύσεως, τῆς ἐπαναφορᾶς ἐν τῇ λατρείᾳ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατροπαράδοτου, Ὁρθοδόξου καὶ Ἑλληνικοῦ Ἡμερολογίου ἀποκαταστήσωσι τὴν ἐνό-

τητα καὶ τὴν εἰρήνην ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ,
Ὁὗ ἡ χάρις καὶ εὐλογία εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ Μακαριωτάτου ἡ πόμπη διὰ τῶν ἰδίων ὁδῶν ἐπέστρεφεν εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ οὕτως ἔληξεν μία λαμπρὰ Τελετὴ καὶ ἐπίσημος ἐκδήλωσις τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν τῶν Γ. Ο. Χ. Ἑλλάδος, ἥτις θὰ παραμείνῃ ἀνεξίτηλος εἰς τὴν μνήμην ἐκείνων, ὅσοι τὴν παρηκολούθησαν καὶ ἔζησαν κατ' αὐτὴν στιγμὰς ἱστορικὰς καὶ ἀνεπανάληπτους.

Θερμώτατα συγχαρητήρια ἀνήκουν εἰς τοὺς συνετελεστάς τῆς ἐπιτυχίας τῆς τελετῆς ταύτης πρωτίστως εἰς τὸν ἀκαταπόνητον καὶ δραστήριον Ἀρχιμανδρίτην Μερκούριον Καλοσκάμην καὶ τοὺς ἀγωνιστάς τῆς Ὁρθοδοξίας κ. Γεώργιον Κόττην, Ἀνδ. Βαπορίδην, Θεόδωρον Μαρσιόλην, Δ. Στέλλαν, κ.ἄ.

«Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 628,280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Διευθυντὴς συντάξεως ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας
Παῖσιος
Κάνιγγος 32—Ἀθῆναι 147

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Γεώργιος Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἑσωτερικοῦ :	Ἑξάμηνος δραχμαὶς	15.—
»	Ἑτησίᾳ	80.—
Ἑξωτερικοῦ :	Ἑξάμηνος δολλάρια	2
»	Ἑτησίᾳ	4
	Τιμὴ Φύλλου δρχ.	2

Οἱ Κληρικοὶ καὶ οἱ Πατέρες ἐκ τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἠσυχαστηρίων, ἡ δόξα καὶ τὸ κόσμημα τῆς ἡμετέρας μαρτυρικῆς καὶ διωκομένης Ἐκκλησίας.

Ὁ ἱερός χορός τῶν Μοναζουσῶν, τῶν ἀποτελουσῶν τὸ καύχημα τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἔδωκε καὶ πάλιν τὸ παρὸν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Μητρὸς Ἑκκλησίας.

Θεοφάνεια

εἰς Θεσσαλονίην

Καὶ ἡ συμπρωτεύουσα δὲν ὑστέρησεν εἰς μεγαλοπρέπειαν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς μεγάλης ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων καθὼς καὶ αἱ μεγαλοπόλεις τῆς Μακεδονίας Σέρραι, Δράμα, Καβάλα ὡς καὶ αἱ ὑπόλοιποι πόλεις καὶ χωριά, καθόσον ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἡ ἡμέρα αὕτη ἐπεκράτησε νὰ θεωρῇται ὡς ἡμέρα ἐκδηλώσεως καὶ προβολῆς αὐτοῦ.

Οὕτω εἰς Θεσσαλονίκην, τὴν νύμφην τοῦ Θεομαῖου, κατὰ τὴν διάκοσμον αὐτῆς ὀνομασίαν ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς τῆς θέσεως καὶ τῆς ἀριστοτεχνικῆς τῆς ὀψεως, ἡ ἑορτὴ προσέλαβεν πάνδημον χαρακτήρα.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας, ἅπαντες

οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν ἐγγύς χωρίων προσήλθον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἔξωθεν τοῦ ὁποῦ ἐτελέσθη ἐν ἀνοικτῷ χώρῳ ὁ Ἀγιασμός τῶν ὑδάτων ὑπὸ τοῦ Σεβασμιτάτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Χρυσοστόμου συμπαραστατομένου ὑπὸ τοῦ Ἱερατείου τῆς πόλεως. Εὐθὺς μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Ἀγιασμοῦ ἐσχηματίσθη λίαν ἐπιμήκης πομπή, προπορευομένης τῆς φιλαρμονικῆς ἐξ 28 ὀργάνων, ἀκολουθούντων εὐσταλῶν σημαιοφόρων νέων ἐνδεδυμένων ἐθνικὰς ἐνδυμασίας καὶ ἐν συνεχείᾳ νεανίδων μὲ Μακεδονικὰς καὶ τοπικὰς ἐνδυμασίας· εἶτα τοῦ τελετάρχου Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἰακώβου Παπαδέλη ἀκολουθούντος, καὶ κατόπιν αὐτοῦ πλή-

Τὸ Ἱερατεῖον Θεσσαλονίκης μετὰ τοῦ Σεβ. Χρυσοστόμου κατὰ τὴν ὥραν τῆς καθόδου εἰς τὴν θάλασσαν ἐνθα ἐγένετο ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

θους εξαπτερύγων και λαβάρων, τῶν Τεροφαλτῶν, τοῦ Ἱερατείου κατὰ τάξιν μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου τῆς πόλεως καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἐν καταφανεῖ συγκινήσει καὶ ἐνθουσιῶντος διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἡμέρας.

Τὰ ὄργανα τῆς πόλεως μετ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κ. Διοικητὴν ἐπέδειξαν ἐξαίρετον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἀνετον πορείαν καὶ ἐπιστροφὴν τῆς πομπῆς.

Ὁ κόσμος τῆς πόλεως μετ' ἐνδιαφέροντος ἐπληροφορεῖτο τὸ αἰδέσιμον τῆς ἡμέρας ἀπὸ τοῦς ἐξώστας τῶν πυκνῶν πολυκατοικιῶν, τὰ πεζοδρόμια καὶ τὰ σταθμεύοντα διὰ τὴν διέλευσιν τῆς πομπῆς λεωφορεῖα.

Ἡ πομπὴ κατηρμήθη διὰ τῆς ὁδοῦ Μάρκου Μπότσαρη εἰς τὸν ὄρμον τῆς Σαλαμίνας ἔνθα παρέταθη τὸ πλῆθος εἰς ἐκτεταμένην φάλαγγα, ὃ δὲ Ἐπί-

σκοπος μετὰ μέρους τοῦ Ἱερατείου εἰσῆλθον εἰς πλοηγίδα τοῦ λιμεναρχείου, τιμητικῶς προσφερθεῖσαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας κατὰ τὰ διατεταγμένα ἐγένετο ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν θάλασσαν.

Κατὰ τὴν ὥραν τῆς καταδύσεως τὸ πλῆθος ἐψάλλε τὸ «Ἐν Ἰορδάνῃ» ἐνῷ ἐκ τῶν πλοίων ἠκούετο χαρμόσυνος συριγμὸς καὶ ἡ μουσικὴ ἐπαιάνιζε συμμετέχουσα εἰς τὸν ὕμνον τοῦ Βαπτιζομένου Λυτρωτοῦ τῆς ἀνθρωπότητος, ἐξᾶς δὲ δυτῶν εἰσώρμησεν εἰς τὴν θάλασσαν ἀνασύρουσα τὸν Τίμιον Σταυρόν.

Μετὰ τὴν αὐτὴν δὲ τάξιν πάλιν ἡ πομπὴ ἐπέστρεψε εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν ἔξω τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ ἀπόλυσις. Ὁ δὲ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Χρυσόστομος ἠὺχαρίστησε τὰ πλῆθη καὶ τὰς ἀρχάς διὰ τοῦ ἐξῆς ἐπιλόγου:

Ἡ δραστηριὰ καὶ ἀκάματος Κατηχήτρια καὶ ἀγωνίστρια τῆς Ὁρθοδοξίας Εὐθυμία Σπανοῦ μετὰ τῶν κορασίδων τοῦ Κατηχητικοῦ τῆς Σχολείου εἰς τὴν τελετὴν τοῦ Πειραιῶς.

Ο επίλογος του Σεβασμιωτάτου

Λαέ του Κυρίου περιούσιε, ο φρικτωρὼν ἐπὶ τῶν τετιμημένων ἀδαμαντίνων ἐπάλλεων τῆς φιλιότης Ὁρθοδοξίας!

Ἦξίωσε σήμερον ἡμῶς ἡ εὐδοκία τοῦ Θεοῦ τοῦ συνεορτασμοῦ τῆς μεγάλης ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως. καθ' ἣν ἡ ἀρρητος τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ Λόγου συγκατάθεσις ἐξ ἀγάπης ἀνυπερβλήτου πρὸς τὸ δημιούργημά του, ἔρχεται ἐν τῇ Ἰορδάνῃ εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ἐξορίστου Ἀδάμ καὶ κάθαρσιν ἐκ τοῦ ρύπου τῆς ἁμαρτίας. Ἀρχὴν τοῦ κοσμοσωτηρίου ἔργου ὁ Σωτὴρ ποιῆται, ἐκ τοῦ Ἰορδάνου ἐν ᾧ τὸ μέγα τῆς Ζωαρχικῆς καὶ Ὑπερουσίου Τριάδος μυστήριον ἀποκαλύπτεται σαφῶς κατὰ τὸν Θεῖον Βαπτισμὸν Αὐτοῦ εἰς θεαλίωσιν καὶ ἐπισφράγισιν τῆς ἀληθοῦς ἐκ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς ἀποστολῆς Του εἰς τὸν κόσμον, συνεπιμαρτυρούσης καὶ τῆς Πατρῴας φωνῆς, «Ὁὗτος ἐστὶν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ ἠδόκησα!»

Κατ' ἀκολουθίαν καὶ πάντες ἡμεῖς οἱ ἐν Χριστῷ ἀναγεγεννημένοι διὰ τοῦ Θεοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας ἐν τῇ ἱερᾷ Κολυμβήθρᾳ καὶ σφραγισθέντες

διὰ τοῦ ἱεροῦ χρίσματος τῆς εἰς Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα ὀρθοδόξου ὁμολογίας στερρῶς ἐχόμενοι τῶν παραδόσεων τῶν Θεοκηρύκων Ἀποστόλων καὶ Θεοσόφων Πατέρων, τὴν ἐτήσιον ἀνάμνησιν ποιούμεν τῶν ἐν τῇ Ἰορδάνῃ φρικτῶν γεγονότων, ἐορτάζοντες τὴν θεῖαν ἐν αὐτῷ ἐπιφάνειαν ΣΗΜΕΡΟΝ καὶ συνεορτάζοντες μετὰ τῆς Μητρὸς Σιών κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ πατρίου ἐορτολογίου, καθ' ἣν ἡμέραν καὶ ὁ Ἰορδάνης τὰ Θεῖα Θεοφάνεια ἐπιτελεῖ καὶ τὰ ἀνω τοῖς κάτω συνεορτάζει!

Στήθι λοιπὸν με ἀκλινές τὸ βλέμμα, λαέ τοῦ Κυρίου περιούσιε πρὸς τὸ θεῖον φῶς τῶν οὐρανίων ἀποκαλύψεων, τῶν ἀδιασείστων δηλαδὴ ἀληθειῶν τῆς ἡμετέρας πίστεως καὶ τῶν σεπτῶν παραδόσεων καὶ ἐπιτέλει τὰ τῆς λατρείας σου καὶ τὰς ἐορτάς σου, ὄχι ἀνθρωπαρέσκως κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς κατὰ ἐποχὰς ἀνθρωποβουλίας καὶ ἀπαιτήσεις τῶν κατὰ καιροὺς κοσμικῶν ἐξελίξεων καὶ ὀλικῶν προόδων, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐδραίαν, ἀσάλευτον καὶ ἀμετακίνητον Θεοπαράδοτον Πατερικὴν διδασκαλίαν καὶ ἐντολήν.

Ἐν τμήμα τῶν νεανίδων πού ἐστόλισαν τὴν πομπὴν μετὰ τοῦ ὁργανωτοῦ τελετάρχου Πανσοῦτου Ἀρχιμ. Ἰακώβου Παπαφέλη εἰς Θεσσαλονίκην

“Οχι μέτρα αὐθαιρέτων υαινοτομιῶν

Εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Φλωρίνης, κατ' ἐντολήν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Αὐγουστίνου, τὰ κόλλυθα τῶν Ἱερῶν Μνημοσύνων τελοῦνται ὄχι μὲ ἐβρασμένον αἶτον, καθὼς ταῦτα πρέπει νὰ εὐλογοῦνται κατὰ τὴν ἑκπαλαί Ἱερὰν καὶ μακραίωνα τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας Ὁρθόδοξον παράδοσιν, ἀλλὰ μὲ ἀψητον σιτάρι, τὸ ὁποῖον ἐν συνεχείᾳ ἀλευροποιούμενον, γίνεται ἄρτος διὰ τὰ φιланθρωπικά Ἰδρύματα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

Ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ πολυσέβαστος καὶ ἅγιος Ἱεράρχης νὰ διατυπώσωμεν τὴν ἀμφιβολίαν μας, ὡς πρὸς τὴν ὀρθότητα τῆς αὐσνήτους ταύτης καινοτομίας. Πρῶτον μὲν ἀπὸ θρησκευτικῆς ἀπόψεως, διότι, μὲ τὴν καινοτομίαν ταύτην προσβάλλεται ὁ καθιερωμένος θεσμός τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἄστοχος, ἢ καὶ ὡς πεπλανημένος καὶ συνεπὲς ἐνδέχεται νὰ σκανδαλισθῶσι πιστοὶ καὶ εὐσεβεῖς χριστιανοί, ὥστε ἀντὶ ὠφελείας νὰ προκύψῃ μᾶλλον ζημία εἰς τὰς ψυχὰς των. Δεύτερον δέ, διότι καὶ ἀπὸ ἀπόψεως σκοποῦ τίποτε σχεδὸν τὸ ἄξιον λόγου δὲν ἔχει νὰ προσπορίσῃ τὸ ἐπινοηθέν τοῦτο μέ-

τρον ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς, δεδομένου ὅτι ἀπλούστατα, ἀντὶ τοῦ ἄρτου τοῦ προερχομένου ἐκ τοῦ αἵτου τῶν κολλύθων, δύναται νὰ παρέχεται ἡ ἀνάλογος ποσότης τοῦ ἐβρασμένου αἵτου τῶν κολλύθων πρὸς θρώσιν εἰς τὰ Ἰδρύματα.

Γνωστὸν ἄλλωστε εἶναι, ὅτι τὰ κόλλυθα ἔχουν τὴν ἀπαρχὴν των ἀπὸ τὸ θαῦμα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, σκοπὸς δὲ τοῦ θαύματος τούτου ἦτο πάλιν θρησκευτικὸς κατὰ θάσιν, ταῦτέστι διὰ νὰ ἀποφύγῃσιν οἱ χριστιανοὶ τὴν θρώσιν τῶν εἰδωλοθύτων τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Ἐρωτῶμεν λοιπόν: Μήπως ἀδυνατοῦσεν ὁ Ἅγιος Θεόδωρος, ἢ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐπὶ τόσους αἰῶνας νὰ θεσπίσῃ εὐλογίαν ἄρτων ἀντὶ κολλύθων εἰς τὰ μνημόσυνα; ἢ πάλιν, εἶναι δυνατόν, ἢ εὐκολον πρᾶγμα, νὰ γίνεταί τὸσον λεπτομερὲς ἔλεγχος καὶ παρακαλοῦθῃσι, μήπως τυχὸν ἀποκόμματα τῶν τοιούτων ἄρτων, τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ εὐλογηθέντος αἵτου τῶν μνημοσύνων, καταλήγουν ὡς ἀπορρίμματα καινῶν ἄρτων διὰ τοὺς κύνας καὶ τοὺς ἀρουραίους;

Διαφέρει ἡ ἐξαιρετικὴ καὶ σπανία ἐκεῖνη περίπτωσις, καθ' ἣν ἡ Ἐκκλησία εἰς καιροὺς λιμοκτονίας κατὰ συγκατάθεσιν ἐκποιεῖ ἀκήνη καὶ Ἱερά καὶ χρυσὰ σκεύη, διὰ νὰ διαθρέψῃ καὶ σώσῃ τοὺς κινδυνεύοντας νὰ ἀποθάνωσιν ἐκ πείνης ἀνθρώπους. Θὰ εἴχομεν ἐν τούτοις νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν τοῦ ἁγίου Φλωρίνης ἐν ἄλλο μέτρον οἰκονομίας ὄχι μόνον ἐντελῶς ἀνώδυνον ἀλλὰ καὶ παντοιοτρόπως ὠφέλιμον. Τοῦτέστι νὰ ἀπαγορεύσῃ, κατὰ καθήκον ἄλλωστε, τὸ ἐφάμαρτον καὶ εἰδωλολατρικὸν καὶ ἀπρεπέστατον γεγονός τοῦ καπνίσματος εἰς τοὺς τροφίμους τοῦ γηροκαμείου τῆς Ἱερᾶς Αὐτοῦ Μητροπόλεως Φλωρίνης, τὰ δὲ χρήματα ποὺ σπαταλῶνται ματαίως διὰ τὸ λιθάνι αὐτὸ τοῦ διαδόλου, νὰ διατίθενται κάλλιστα δι' ἄρτον.

Πιστεύομεν ὅτι ὁ πολυσέβαστος Ἱεράρχης ἐν τῇ συνέσει Αὐτοῦ θὰ σκεφθῇ μὲ περισσότεράν σοβαρότητα καὶ ἡρεμίαν καὶ θὰ ἀποκαταστήσῃ ἀνυπερθέτως τὰ πράγματα ἐν προκειμένῳ κατὰ τὸ Ἱερόν ἔθος, τὴν ἀληθῆ τάξιν καὶ τὴν κανονικὴν παράδοσιν τῆς Ἀγίας Μητρὸς μας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἐάν τυχὸν νομίζῃ ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν λάθος καὶ δι' ὀρθοτομεῖ ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης, τότε ἄς γενικευθῇ ἡ καινοτομία Του αὕτη εἰς ὅλην τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τότε πλέον θὰ ἴδωμεν ἂν μένῃ κανεὶς φραγμὸς ἢ σύνορον μεταξὺ Ὁρθοδόξου Ἱερᾶς παραδόσεως καὶ ἐθελοθρησκείας, ἥτις, ὡς εἶναι ἀποδεδειγμένον ἐκ τῆς ἱστορικῆς πείρας, γίνεται αἰτία καὶ, ἀπαρχὴ σχισμάτων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ.

Ἀρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρηματικὰς ἐπιταγὰς, ὅπως ἀπαραιτήτως ἀναφέρωσι τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται τὰ ἀποστέλλόμενα χρήματα.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

Ἑνημέρωσις ἐπὶ τῶν οἰκονομιῶν

Εἶναι ἐκτός πάσης ἀμφιβολίας ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ὁ οἰκονομικός παράγων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δι-
αφόρων ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Εἶναι γνωστὸν εἰς πάντας, ὅτι πάσαι αἱ ἀνάγκαι τοῦ διεξαγομένου ὑφ' ἡμῶν ἱεροῦ Ἀγῶνος, πάσαι αἱ ἀνάγκαι τῆς Ἐκκλησίας ἀντιμετωπίζονται ὑπὸ τοῦ «Γενικοῦ Φιλο-
πτώχου Ταμείου τὰ ΕΣΟΔΑ τοῦ ὁποῖου ὡς θὰ διαπιστώ-
σῃτε δὲν ἐπαρκούν διὰ τὴν προσαγωγήν τοῦ ἔργου αὐτῆς
εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς.

Ἡ Μαρτυρική ἡμῶν Ἐκκλησία πρέπει νὰ ἀνέλθῃ
πολύ ὕψηλά. «Ἐπὶ ὄρους ὕψηλου», τόσον διὰ τοῦ ἀνεπι-
λήπτου ἤθους τῶν ἐκπροσώπων αὐτῆς, ὅσον καὶ διὰ τῆς
ἐξασφαλίσεως τῶν ἀπαραιτήτων πόρων διὰ τὴν ἐπίτευ-
ξιν τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν δηλονότι τῆς συνεχίσεως
τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους κρίνομεν σκόπιμον ὅπως ἐ-
νημερούμενοι οἱ πάντες διὰ τῶν κατωτέρω παρατιθεμένων
στοιχείων τοῦ ἔτους 1971, διηρθώσι καὶ ἐξαγάγωσι τὰ
ἀναγκαῖα συμπεράσματα.

1—Περὶ τοῦ συντελεσθέντος καὶ συντελουμένου ἔρ-
γου εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα.

2— Περὶ τοῦ προγραμματισμοῦ τῶν μελλοντικῶν στό-
χων.

3— Περὶ τῆς οἰκονομικῆς συμβολῆς ἑνὸς ἐκάστου εἰς
τὴν κοινὴν προσπάθειαν τοῦ Ἱεροῦ Ἡμῶν Ἀγῶνος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α' ΕΣΟΔΑ

Καταρτιζοῦμεν κατωτέρω πίνακα ΚΑΘΑΡΩΝ ΕΣΟ-
ΔΩΝ τῶν Ἱερῶν Ναῶν κατὰ τὸ ἔτος 1971.

α) Τῶν ὑπαγομένων Διαχειριστικῶς εἰς τὸ Γενικὸν
Φιλόπτωχον Ταμεῖον ἦτοι τῶν προμηθευομένων κηρὸν ἐκ
τοῦτου καὶ

β) Τῶν μὴ ὑπαγομένων Διαχειριστικῶς εἰς τὸ Γενι-
κὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον ἦτοι τῶν Ἰδιωτικῶν Ἱερῶν Ναῶν
τῶν προμηθευομένων κηρὸν ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου.

ΠΙΝΑΞ I

ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟΙ ΥΠΟ ΓΕΝ. ΦΙΛ. ΤΑ-
ΜΕΙΟΥ ΚΑΘΑΡΑ ΕΣΟΔΑ. Ἐκ Κηροπολήσεων περιφορᾶς
Δίσκων ὑπὲρ Ἀγῶνος καὶ τυφλῶν.

ΕΤΟΥΣ 1971

Ἀγία Παρασκευή	Ἀθήναι	72.690
Ἀγία Φιλοθέη	»	49.540
Ἅγιοι Θεόδωροι	»	37.130
Ἅγιοι Τρεῖς Παρθένοι	»	17.280
Μεταμόρφωσις Χρ. Κυβέλης	»	15.200
Ἀγία Τριάς Τρύμη	»	14.300
Ἅγιος Ἀνδρέας Περιστερίου	»	22.670
Ἅγιος Φανούριος Γλυφάδας	»	Ζημία 2.221

Ἅγιος Ἀχίλλειος	»	11.875
Ἅγιοι Ἀπόστολοι	»	12.420
Ἅγιος Νικόλαος Ἀχαρναί		31.100
Εὐαγγελίστρια Καραβά	Πειραιεύς	54.800
Εὐαγγελίστρια Κορῆλου	»	22.020
Ζωδόχος Πηγή	»	Ζημία 4.298
Ἅγιος Παῦλος Κοκκινιά	»	40.700
Ὑπαπαντή	»	75.900
Κοίμησις Θεοτόκου	»	72.345
Ἅγιος Φίλιππος	»	23.500

Τὰ ἄνω ποσὰ ἀποτελοῦν τὸ προϊόν τοῦ καθαρῶν κέρ-
δους μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν Δαπανῶν Λειτουργίας τῶν
Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῆς Ἀξίας τοῦ Κηροῦ.

ΠΙΝΑΞ II

Ἰδιωτικοὶ Ἱεροὶ Ναοὶ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς Γεν. Φιλοπ.
Ταμεῖον Ἑσοδα ἐκ συνδρομῶν — Περιφορᾶς Δίσκων ὑ-
πὲρ Ἀγῶνος—Τυφλῶν.

Παναγία Μυρτιδιώτισσα Ἀθήναι	480
Παναγία Μυρτιδιώτισσα Ἀμφιθέα	—
Ἀγία Τριάς Ἡλυσίων Ἀθήναι	765
Κοίμησις Θεοτόκου ΤΣΑΚΟΥ Ἀθήνας	1.700
Ἅγιος Βασίλειος Ψυχικοῦ Ἀθήναι	1.000
Παναγία Γλυκοφιλοῦσα Περισσός Ἀθήναι	170
Ἀγία Αἰκατερίνη Πατησίων Ἀθήναι	3.500
Ἅγιοι Ταξιάρχαι Ν. Ἰωνίας Ἀθήναι	4.130
Εὐαγγελισμός Κουκουβάουνες Ἀθήναι	2.400
Ἅγιος Ἀντώνιος Κουκουβάουνες Ἀθήναι	3.200
Εἰσόδεα Θεοτόκου Παγκράτι Ἀθήναι	1.800
Παναγία Ὁδηγήτρια Ἀθήναι	—
Ἅγιος Γεώργιος Ν. Λιόσια Ἀθήναι	1.800
Ἀγία Τριάς Λεβαδείας	—
Εὐαγγελίστρια Θηβῶν	—
Ἅγιος Ἰωάννης Λουταφί	—
Εὐαγγελίστρια Μελισσχωρίου	—
Ἅγιοι Ἀπόστολοι Λεύκτρων	—
Εὐαγγελίστρια Δομβραίνης	—
Ἅγιοι Ἀνάργυροι Δομβραίνης	—
Ἅγιος Σπυρίδων Ἐρυθρῶν	—
Ἅγιος Μηνᾶς Βιλλίων	—
Ἅγιος Νικόλαος Χαϊδαρίου	2.220
Τίμιος Σπυρίδων Ἀχαρναί	—
Ἅγιος Γεώργιος Κηφισίας	905
Ἀγία Τριάς Ν. Λιόσια	—
Ἅγιοι Πατέρες Παλαιάς	3.115
Ἅγιος Φανούριος Κορωπίου	1.000
Ὑπαπαντή Μαρκοπούλου	1.430
Ἀνάληψις Σπάτων	—
Ἀνάστασις Καρατέας	—
Ἅγιοι Ἀνάργυροι Αἰγίνης	4.095

Ἱεροὶ Ναοὶ Τήνου—Πάρου	—	Ἁγία Παρασκευὴ Ἀμπελακίων	—
Ἅγιος Σπυρίδων Σαλαμίνος	3.000	Προφήτης Ἠλίας Βερδικούσης	2.190
Μεταμόρφωσις Αἰγάλεω	3.625	Τρεῖς Ἱεράρχαι Ἐλασσόνας	—
Ἅγιος Ἀρτέμιος Κορῆλου	1.600	Ἅγιοι Ἀπόστολοι Φαρσάλων	—
Ἅγιος Γεώργιος Πειραιῶς	2.754	Ἅγιοι Πάντες Πτολεμαΐδος	—
Ἅγιος Νικόλαος Κορῆλου	—	Κοίμησις Θεοτόκου Φλωρίνης	—
Ἅγιος Δημήτριος Ἀμφιάλης	3.750	Ἁγία Τριάς Ναούσης	—
Ἅγιος Μηνάς Ἀμφιάλης	204	Ἱερός Ναὸς Πτωχοκομείου Κοζάνης	—
Ἅγιοι Ἀνάρχουροι Ἐλευσίνος	1.550	Παράρτημα Βόλου	1.200
Ἀνάστασις Ἡρακλείου—Κρήτης	—	Κοίμησις Θεοτόκου Βόλου	1.200
Ἅγιοι Ἀνάρχουροι Ρεθύμνου Κρήτης	—		
Ἅγιος Νικόλαος Ρεθύμνου Κρήτης	—	Σύνολον:	68.594
Ἅγιοι Ἀνάρχουροι Καρλόβασι	—		
Ἅγιος Γεώργιος Πύργου	—	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. ΔΑΠΑΝΑΙ	
Ἅγιος Νικήτας Καλύμνου	—	ΑΚΙΝΗΤΑ	
Εὐαγγελίστρια Χαλκίδος	1.000		
Ἁγ. Παρασκευὴ Χαλκίδος	1.000	Κατὰ τὸ ἔτος 1971 τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον ταμεῖον	
Ἁγ. Παρασκευὴ Ἀφρατίου	—	κατέθελε διὰ τὴν Ἀνέγερσιν, ἀποπεράτωσιν, ἀνακαίνισιν	
Κοίμησις Θεοτόκου Φύλλων	—	ἢ συντήρησιν τῶν διαφόρων Ἀκινήτων τοῦ 706.168 ὡς κἀ-	
Ἅγιος Τιμόθεος καὶ Μαύρα Καρύστου	1.200	τωδί:	
Ἁγία Τριάς Μπάλλας	—	α) Ἀποπεράτωσις Οἰκοτροφείου ΤΣΑΚΟΥ	342.887
Τρεῖς Ἱεράρχαι Κορίνθου	2.265	β) Ἀποπεράτωσις Αἰθούσης Κατηχ. Θεσ/νίκης	246.020
Μεταμόρφωσις Κορίνθου	—	γ) Ἀνακαίνισις Ἱ. Ναοῦ Κοιμ. Θεοῦ Πειραιῶς	117.261
Εὐαγγελίστρια Ζευγολατιοῦ	1.000		
Ἁγία Τριάς Εὐλοκάστρου	1.500	2. ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΠΑΓΙΑ:	
Ἁγία Τριάς Νεμέας	—		
Ἁγία Τριάς Σουλιναρίου	—	Κατὰ τὸ ἔτος 1971 τὸ Γεν. Φιλόπτωχον Ταμεῖον ἐ-	
Ἀνάστασις Ἡρακλείου	—	χορήγησε δρχ. 96.100 ὡς βοηθήματα εἰς ἀναξιοπαθεύοντας	
Ἅγιος Ἰσίδωρος Καλαμών	—	κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς, οἵτινες ἠνάλασαν τὴν ζωὴν τῶν	
Ἅγιος Μάρκος Εὐγενικός Πάτρις	—	καὶ ἐλευκάνθησαν εἰς τὸν Ἱερόν Ἀγῶνα τῆς Ὁρθοδοξίας.	
Εὐαγγελισμός Βουρδούνων —Κυνουρίας	—	Διὰ τοὺς ἀπομάχους τούτους, οἵτινες ὑπῆρξαν οἱ φο-	
Τρεῖς Ἱεράρχαι Θεσ/νίκης	2.000	ρεῖς τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος ἢ Ἠγεσία καταβάλλει πᾶσαν δι-	
Γέννησις Χριστοῦ Θεσ/νίκης	1.500	νατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνακούφισίν των.	
Ἅγιος Νέστωρ Θεσ/νίκης	—		
Ἅγιος Γεώργιος Σέδες	—	3. ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ	
Ἅγιος Γεώργιος Μεσημερίου	—		
Ἅγιοι Κων/τίνος καὶ Ἑλένη Βασιλικῶν	—	Ἡ Διοίκησις εὐρίσκεται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νά	
Ἅγιοι Ἀπόστολοι Κυμίνων	—	ἀνακοινῶσιν ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4250)71 ἐγκρίσεως τῶν	
Γέννησις Σεργῶν	3.400	ἐπενεχθεισῶν τροποποιήσεων τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Γ.Φ.	
Ἁγ. Γεώργιος Σεργῶν	—	Ταμεῖου, ὑπὸ τοῦ πολυμελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἰδρύ-	
Τρεῖς Ἱεράρχαι Δράμας	500	εταὶ ὀριστικῶς τὸ Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας τῶν Κληρι-	
Ἁγ. Μάρκος ὁ Εὐγενικός Δράμας	—	κῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1973, χρηματοδοτούμενον κατὰ	
Ἅγιος Ἀθανάσιος Δράμας	—	πρῶτον λόγον ὑπὸ τοῦ Γεν. Φιλ. ταμεῖου μέ ποσοστὸν	
Ἁγία Τριάς Βαθυχαρίου	—	10%—20% ἐκ τῶν Κηροπωλήσεων ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν	
Ἅγιος Κων/τίνος Ἀρεθούσης	—	καὶ δευτέρων ἐκ πῶν εἰσφορῶν τῶν Κληρικῶν μᾶς τόσον	
Γέννησις Θεοτόκου Νικήτης	—	τῶν ὑπηρετούντων εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ Γεν. Φιλ. Τα-	
Ἅγιος Δημήτριος Καβάλας	—	μεῖον Ἱεροῦ Ναοῦς, ὅσον καὶ ἐκείνων οἵτινες ὑπηρετοῦν	
Ἅγιος Πρόδρομος Μεσσωρῶνης	—	εἰς ἰδιωτικούς τοιούτους.	
Ἁγία Ἀνδριανία Κομοτινῆς	—	Σκοπὸς τοῦ ταμεῖου τούτου δυνάμει τῶν Καταστατι-	
Ἅγιοι Ἀνάρχουροι Ποταμιάς—Θάσου	—	κῶν διατάξεων εἶναι.	
Ἅγιος Σπυρίδων Λαμίας	12.359	α) Ἡ παροχὴ ἱατρικῆς περιθάλψεως ἢ φαρμάκων ἐν	
Εὐαγγελίστρια Στυλίδος	—	περίπτωσει Νόσου ἢ τραυμάτων.	
Προφήτης Ἠλίας Δομοκοῦ	—	β) Ἡ παροχὴ χρηματικοῦ ἐπιδόματος εἰς περιπτώσιν	
Κοίμησις Θεοτόκου Βίτλης	—	Νόσου, τραυμάτων ἢ προσκαίρου ἀνικανότητος.	
Ἅγιος Γεώργιος Πουγγακία	—	γ) Ἡ καταβολὴ χρηματικοῦ ποσοῦ διὰ τὴν κηδείαν	
Ἅγιοι Ἀπόστολοι Λαρίσης	—	αὐτῶν.	
Εὐαγγελίστρια Ραφνῆς	—	δ) Ἡ παροχὴ παγίου βοηθήματος ὑπὸ τύπου συντά-	

Ἀνοιχτή Ἐπιστολή

Εὐθ. Τριανταφύλλου Ἀξιωμ. Χωροφ. ἑ. ἁ.

ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΠΕΡΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΩΝ ΚΑΙ ΝΕΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΩΝ.

Πολλά ἐγρόφησαν ἀπὸ τὸν τύπον, κρίνοντας ἀνὰ μέσον Νεοημερολογιτῶν καὶ ἀνὰ μέσον Παλαιοημερολογιτῶν. Ἰδία ὁ ὕγιων σχεπτόμενος τύπος (ἡ ἐφημερίς ΒΡΑΔΤΗΝ, Ὁ ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ, Ὁ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡΡΑΣ κ.ἄ.) Πλὴν διὰ τὴν μὴ μὴ κίνη τὸ θέμα, μεταφέροντες ἐνταῦθα ἐν ἐκ τῶν πολλῶν σχολίων τοῦ «ΕΘΝΙΚΟΤ ΚΗΡΥΚΟΣ» ὅπου πολλὰ λέγει ἀν καὶ σύντομον. Ἰδοὺ αὐτό:

«— ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΙΚΟΝ... Ἡ μεσαιωνικὴ προκήρυξις τοῦ περιδόητου Κράτους μας. Δημιουργεῖ ἀποροσμετρήτους ἀναστατώσεις, ὅπως αἱ ἀκυρώσεις γάμων τελεσθέντων ἀπὸ τὴν Παλαιοημερολογιτικὴν Ἐκκλησίαν... Ἐνὰς αἰσθητικὸς χριστιανὸς εἶναι δυνατόν νὰ παρουσηθῇ, νὰ γίνῃ κομμουνιστής, νὰ δαιμονιοθῇ... Ἐνὰς Παλαιοημερολογιτὴς ποτέ!.. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ παλαιοημερολο-

γιατισμοῦ ἦτο δυνατόν νὰ διευθετηθῇ χριστιανικῶς... Ἀντὶ τούτου οἱ γελοῖοι Κυβερνήται ἔσφαραν τὴν σπάθην καὶ κομματιάζουσιν τὰς εἰκόνας, διὸν οἱ Ἅγιοι ἑορτάζουν δέκα τορεῖς ἡμέρας ἀργότερον. Χριστιανομάχοι τῆς κακῆς ὥρας, Ψευδονέρινας. Ὁ διωγμὸς ἐξακολουθεῖ σφοδρῶς.»

Ἐὰν τὴν κατωχὴν τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῶν Γερμανῶν, Ἰταλῶν καὶ Βουλγάρων, ἐγένοντο κομμουνισταί, ἐδαμονίσθησαν καὶ ἀνῆλθον ἐπὶ τὰ ὄρη Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς (νεοημερολογίται) ὑπερτετρακόσιοι οἵτινες ἔθυσαν καὶ ἀπώλεσαν μετὰ τῶν Ἑλλήνων, καὶ Βουλγάρων κομμουνιστῶν. Ὁ ἀμφιβάλλων ὅς ἐρευνήσῃ καὶ ὅς μὲς εἴπῃ ἂν ἔστω καὶ εἰς κληρικὸς ἢ λαϊκός, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἀγέλην ἐκείνην τῶν ἀνθρωποφάγων, ὁργάνων τοῦ Διαβόλου. Οὐδεὶς ἐκ τῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας τῶν ΓΥΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ, τῶν ἀζολοθυόντων τὸ Ἰουλιανὸν ἑορτολόγιον (αὐτὸ ποῦ ἐπαλατώθη πλέον!) ἐμμήθη τοὺς ἀντάτοας τῆς λε-

ξεως εἰς τοὺς ἀνικάνους πρὸς ἐργασίαν ἔνεκα γήρατος, δυστυχήματος, Νόσου κ.τ.λ.

4. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Τὸ ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γεν. Φιλοπ. Ταμείου ἔχει καταρτίσει, πρόγραμμα τῶν οικονομικῶν μας δραστηριοτήτων ἀπὸ τοῦ ἐλαχίστου μέχρι τοῦ μεγίστου ἤτοι ἀπὸ τὰ ἔργα ἰδρύσεως ἐκκλησιῶν ἢ ἐτέρων κοινοφελῶν ἱδρυμάτων μέχρι τῶν ἀπαραίτητων δαπανῶν καὶ λεπτομερέστερον ἔχει προγραμματίσει τὴν ἰδρυσιν εἰς ἀπάσας τὰς μεγαλουπόλεις πνευματικῶν κέντρων, πνευματικῶν ἐστιῶν χριστιανικῆς διδασκαλίας, διὰ τὴν πληρεστέραν πνευματικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν χριστιανῶν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1971 ἡ Διοίκησις εἶχε προγραμματίσει διὰ τὸν ἐπόμενον χρόνον 1972.

α) Τὴν ἀνέγερσιν ἐν Περιστερίῳ Αἰθούσης Κηρυγμάτων τῆς Θείας διδασκαλίας ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς Φλώρας Τσιρκινιά δωρηθέντος οἰκοπέδου κειμένου ἐπὶ τῆς οδοῦ Τρισεύγενης. Αἱ ἐργασίαι ἤρχισαν δημοπρατηθέντος τοῦ ἔργου τὴν 19.10.72.

β) Τὴν ἀνέγερσιν ἐν Θεσ/νίκῃ καὶ ἐπὶ τῆς οδοῦ Μα-

κεδονομάχων 23, εὐαγοῦς ἰδρύματος.

Τὸ ὅλον ἔργον δημοπρατηθὲν ἐν Θεσ/νίκῃ τὴν 10.9.72 ἀνετέθη εἰς τὸν τελευταῖον Μειοδότην.

γ) Τὴν ὁργάνωσιν, ἐπίβλεψιν καὶ λειτουργίαν τοῦ ἀποπερατωθέντος ἐν ΤΣΑΚΩ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ.

δ) Τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀπαραίτητων ἐντύπων, διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῆς κοινῆς γνώμης ἐπὶ τοῦ διεξαγομένου ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγώνος κ.τ.λ.

Πρὸς τοὺς ἄνω προγραμματισθέντας στόχους καλοῦνται πᾶσαι αἱ ὑγιεῖς δυνάμεις ὅπως συσπειροῦνται περὶ τῆς ἱερᾶς Ἡμῶν Συνόδου, τείνουν χεῖρας βοηθείας πρὸς τὸ ἐπιτελούμενον Θεάρεστον ἔργον μέ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ὁ Θεὸς θὰ εὐλογῇ τὴν εἰρηνικὴν μας ἐπιστροφῆσιν.

Πρέπει νὰ ἐγκωμιάσωμεν μίαν ἐποχὴν ἐξάρσεως καὶ ὀνοσυγκροτήσεως, διερχόμεθα μίαν ἀπὸ τὰς πλέον ἀξιοσημειώτους ἐποχὰς τοῦ ἱεροῦ Ἡμῶν Ἀγώνος.

Ἡ Ἱερὰ Ἡμῶν Σύνοδος καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γεν. Φιλ. Ταμείου ἐκφράζουν τὰς εὐχαριστίας των πρὸς πάντας ἐκείνους οἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὰ σημερινὰ ἐπιτεύγματα ἤτοι τοὺς εὐλαβεστάτους ἱερεῖς μας, τοὺς ἐντιμοτάτους ἐπιτρόπους τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τὰς ἐπιτροπὰς Κυριῶν καὶ πρό πάντων πρὸς τὸ ἀνώνυμον πλῆθος τῶν ἀγνωστων ἀπλῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν.

Εἰς προσεχὲς φύλλον τῆς Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας θὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὰ Ἀποτελέσματα τῆς Διαχειριστικῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1972.

γομένης «ΕΠΙΣΗΜΟΤ» Ἐκκλησίας, ἵνα κατατρο-
δώσῃ τὴν Ὁρθόδοξον χριστιανικὴν πίστιν καὶ τὴν
Πατριδα του.

Ἐσφάγησαν, ἐδιώχθησαν, διεριμνεύθησαν, ὡ-
βρίσθησαν, εἰς φιλικὰς ἀνατίως ἐσύρθησαν, διὰ
τὴν ὀρθόδοξον καὶ μόνον συνειδησίαν των, κληρι-
κοὶ καὶ λαϊκοί, δὲν ἐφήρμοσαν ὅμως τὸν Μωσαϊκὸν
νόμον, ἐπανιστάμενοι κατὰ τὸν ἀντιχρίστου διω-
κτῶν των. Δεσμεύει ὁ Χριστὸς τὰς χεῖρας, τὸν διὰ
τὸ Ὄνομά ΤΟΥ καὶ τὴν πίστιν του διωκομένον,
διότι λέγει!

—Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν μὴ ἐκτεινάτωσαν
οἱ θεῶς ζῶντες. Οὐ γάρ ἐξ Χριστοῦ τῇ ράβδῳ
τὸν κλῆρον Αὐτοῦ.

Ἀντιθέτως, ὁ ἀντίδικος ἡμῶν Διάβολος, ἐξ εἰς
τὸν κλῆρον αὐτοῦ τοὺς νεοημερολογίτας, τοὺς ἀσε-
βεῖς τῷ πνεύματι, οὐ μόνον ράβδω, ἀλλὰ καὶ μαχαί-
ρῃ καὶ σαρδελλοκνίτῃ καὶ παυλόβλῳ καὶ δυναμίτιδι
καὶ πυρὶ καὶ νάρκῃ καὶ εἴ τι ἄλλο ἐνεύσεν εἰς τὸ
οἷς τῶν ὀργάνων του, κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν, ὁ
Μαῦρος!

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΥ ΠΑΕΙ ΠΑΝΤΟΥ Ἡ ΤΡΟΧΟΦΟΡΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τὸ παλαιμαχον χριστιανικὸν περιοδικὸν «ΖΩΗ»
εἰς τὸ φύλλον αὐτῆς (17.6.65) ἐκφράζει πικρὸν πα-
ράπονον, ἐπειδὴ καὶ ἄλλοτε εἶχε συστήσει καὶ ἐπανα-
λαμβάνει πάλιν, ὅτι πρέπει νὰ δειχθῇ κάποιον ἐνδιαφέ-
ρον ἀπὸ μέρους τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας (τῆς
ΕΠΙΣΗΜΟΥ) διὰ τὴν λατρευτικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν
ἐκδρομῶν τῆς Κυριακῆς. Χιλιάδες καὶ χιλιάδες—λέ-
γει—ξεχύνονται ἀπὸ τὰς πόλεις πρὸς τὰς παραλίας...
Δὲν εἶναι ὅλοι αὐτοὶ ἀδιάφοροι θρησκευτικοί. Πολλοί,
μάλιστα, εἶναι ποὺ εὐχαρίστως θὰ παρακολουθοῦσαν
μίαν σύντομον λειτουργίαν. Δι' αὐτὸ θὰ πρέπει αἱ ἱε-
ραὶ Μητροπόλεις, μάλιστα δὲ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν
νὰ στέλλουν κάθε Κυριακὴν ἱερεῖς εἰς συγκαλεσμένας
ὑπὸ ἐκδρομῶν περισχάς, διὰ νὰ τελοῦν μίαν σύντο-
μον θεῖαν λειτουργίαν (ΣΤΚ) εἴτε εἰς ἐξωκκλήσια καὶ
εἰς τὸ ὑπαίθριον ἀκόμη.

Νὰ ἀναγγέλουν δὲ εἰ δυνατόν, διὰ τῶν ἐφημε-
ρίδων τὸν τόπον τῆς τελέσεως τῶν εἰδικῶν αὐτῶν λει-
τουργιῶν. Καιρὸς εἶναι πλέον—καταλήγει ἡ «ΖΩΗ»—
νὰ ἀναζητήσῃ παντοῦ ἡ Ἐκκλησία τὰ τέκνα της καὶ
νὰ προσφέρῃ τὴν χάριν καὶ τὸ φῶς τῆς θείας λατρεί-
ας!

Τι εἶναι, ὅμως, αὕτῃ ἡ Ἐκκλησία, ποὺ πάει παν-
τοῦ καὶ ἀγιάζουσα τοὺς πιστοὺς της, ὅπου ἂν αὐτοὺς
καταλάβῃ, εἴτε κατὰ κρημνῶν εἰς τὴν θάλασσαν εἰσ-
πηδῶντας, μετὰ τὰ μαγιά; Καὶ ἀπὸ ποῦ θ' ἀρχίσῃ αὕτῃ
«ἡ θεία καὶ σύντομος λειτουργία; Ἀπὸ τὸν ἐξέφαλ-
μον, ἀπὸ τὴν Τιμιωτέραν, ἀπὸ τὴν Δοξολογίαν, ἢ ἀπὸ
τὸ Χερουδικόν; Ἡ, θεία λειτουργία νὰ λέγεται; Καὶ
ἀπὸ ὅπου τὴν πιάσωμε; Ἀπλῶς θεία κωμωδία!

Ἀλλὰ δὲν ἀνέγνωσεν ἡ «ΖΩΗ» τί τὸ πηδάλιον λέ-
γει περὶ τῶν συλλογόμενων ἀνδρῶν μετὰ γυναικῶν,
εἰς τὰ μπαῖν μίξ; Ἐκεῖ διακράττεται μία παρανομία.

Καὶ ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει εἶναι λογικόν νὰ εὐλο-
γῇται ἡ παρανομία.

Νὰ κυνηγᾷ ἡ Ἐκκλησία τοὺς μὴ βλέποντας τὴν ὄραν
πότε νὰ ξημερώσῃ ἡ Κυριακὴ ἡμέρα, ἢ ἄλλη τις ἑ-
ορτὴ, διὰ νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ τόπου
των (ὅπου τελεῖται ἡ θεία λειτουργία) καθὼς φεύγει
ὁ Διάβολος ἀπὸ τὸ θυμίαμα; Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὁ Θεὸς
δὲν τὸ θέλει. Ὁ μαῦρος, μάλιστα, τὸ θέλει καὶ τὸ ἐ-
πιδιώκει.

Ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο τοῦ σινιάσαι τοὺς χριστια-
νοὺς αὐτοὺς, τοὺς ἐκδρομῆς (οἱ ὅποιοι, κατὰ τὴν
«ΖΩΗ» δὲν εἶναι ὅλοι ἀδιάφοροι θρησκευτικοί) ὅ-
πως ἐξήτησε καὶ διὰ τὸν ΠΕΤΡΟΝ. Καὶ διὰ μὲν τὸν
Μαθητὴν Του ὁ Κύριος ἐδεήθη εἰς τὸν Πατέρα Του
καὶ τὸ κοσμήματα δὲν ἔγινε. Διὰ τοὺς ἀθλίους, ὅμως,
ἐκδρομῆς οἵτινες εἶναι χιλιάδες καὶ χιλιάδες, δὲν συμ-
βαίνει τὸ ἴδιον. Διότι ἂν ὁ ΠΕΤΡΟΣ ἠπίστησε πρὸς
στιγμὴν, ἀλλ' ἔπειτα ἔκλαυσε πικρῶς, ἐξῆλθεν εἰς τὸ
κρήνημα καὶ πολλὰ παθῶν ὑπὲρ Χριστοῦ, τέλος ἔλαβε
μαρτυρικόν, διὰ σταυροῦ. Οἱ ἐκδρομῆς τί ποιοῦσιν ὑ-
πὲρ Χριστοῦ; Μὴ μετενόησαν τοῦλάχιστον καὶ ἀπέ-
σχον ἀπὸ ἁμαρτιῶν καὶ τῶν μπαῖν μίξ;

Δι' εὐ μόνον δὲν δέεται δι' αὐτοὺς ὁ Χριστὸς,
ἀλλ' ἀποστρέφει τὸ πρόσωπον ἀφ' ἡμῶν ἐπιτρέπει καὶ
ὀρμῶμεν ὁρμημαδὸν κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θά-
λασσαν, ὥς ἡ ἀγέλη ἐκείνῃ τῶν χρίων. Καὶ βλέπο-
μεν πολλάκις τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ ἐκποῦσαν κατὰ τῶν
κεφαλῶν μας. Ἄλλοι μὲ χορταριασμένην τὴν ἀπλη-
στον γαστέρα, ἀποθνήσκουσιν ἐν τοῖς ὕδασι. Ἄλλοι τε-
λευτῶσι ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας, ἄλλοι ἀπὸ κράμπαν
καταποντίζονται, ἕτεροι δὲ ἀρπάζονται ἀπὸ τὰ κῆτη
τῆς θαλάσσης. Μόλον τοῦτο καὶ βλέποντες οὐ συνιῶ-
μεν διὰ τὰ παθήματα ταῦτα.

Νὰ τοὺς ἀγιάσῃ, λοιπόν, ὅλους αὐτοὺς ἡ τροχο-
φόρα, τὸ τροχόσχητον τῶν τῶν Γερμανῶν τουρι-
στῶν, ἴηται ἡ Ἐκκλησία ποῦ πάει παντοῦ; Νὰ τοὺς
ἀγιάσῃ μετὰ τὸ στανιό, μετὰ τὸ ζόρι; Ποῦ εὐρέθη γεγραμ-
μένον αὐτό; Οἱ ἐκδρομῆς ἀκούουν τὴν κωπάναν τοῦ
τόπου τῆς κατοικίας των, ταράσσονται, διαβολίζον-
ται καὶ φράγγουν ταχέως. Καὶ θὰ τρέξῃ ὀξυτάτω τὸν
ὁ ἱερεὺς μετὰ τὴν Τροχαφόρα Ἐκκλησία, διὰ νὰ τοὺς
ἀγιάσῃ; Νὰ τοὺς σώσῃ ἐκ τοῦ ἀλέθρου; Κύριε ἐλέη-
σον! Ἀπλῶς νὰ κάμωμε ὅ,τι καὶ αἱ πονόψυχαι μη-
τέρες τῶν πόλεων, διώκουσιν τὰ καλομαθημένα τέ-
κνα των εἰς τοὺς δρόμους, ἵνα καὶ στανικῶς τὰ θρέ-
ψουν μετὰ τὸ τσιμπολάτι (σοκολάταν) χτυπημένο μετὰ
αὐγὸ καὶ ζάχαρι εἰς τὸ ποτήρι; Ἐρωτᾶται, εἶναι
αὐτοὶ ἀρεστὸν εἰς τὸν Θεόν;

Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΤΩΝ ΟΡΕΣΙΒΙΩΝ

Τὰ φτωχόπαιδα τῶν χωρικῶν καὶ ἰδίως τῶν ὀρεσι-
βίων, κρατοῦν εἰς χεῖρας τῶν ταμιῶν οὐλοῦν
μπομπότας (ἀρτοῦ παρωσιευασθέντος ἐκ παλαιῶν
πολλῶν ἀλεύρου ἀραβοσίτου) ἀνευ ἀρτύματος
καὶ ἐνὶ παίζον εἰς τὸν δρόμον, ἀποσπᾶται ἡ προ-
σοχὴ των εἰς τὰ παιγνίδια. Τότε, ὅμως, ὁ παρωσι-

λουθών τὸ παιδίον πειναλέος τῆς οἰκογενείας σκόλος ἐπακρελεῖται τοῦ πράγματος καὶ ἀρπάζει μέρος τοῦ ἑλεεινοῦ ἐκείνου ἄρτου. Ὁ μικρὸς ἐξαφανίζεται, ἀποσπᾶ βιαίως ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ κινῶν τὸ ὑπόλοιπον, πλήρη σέλου καὶ θραμφοῦ ζῶον καὶ τρώγει!... Ἡμεῖς ἐδῶ εἰς τὰς πόλεις στενοχωροῦμεθα καὶ τρώγομεν τὴν καρδιά μας, ἐπεὶ τὸ παιδί ἀρνείται νὰ δεχθῇ τὸ τοιαῦτο! Ἀλλὰ ἀρνείται διότι εἶναι νεφρομένην. Φεύγει τὸ παιδίον πρὸς τὰ παιχνίδια, ἐπεὶ οὐδέποτε ἔλαβεν αἰσθῆσιν καὶ ἔννοιαν τῆς πείνης καὶ διὰ τοῦτο ἀρπάζει τὴν σοκολάταν. Ἐπειὶ τῆς ἡμέρας αἱ πονόφυχοι μητέρες, στοιπώνουν τὰ κακοχαδεμένα τέκνα των μὲ καρομέλλες, γλυκίσματα τερπνὰ καὶ δὲν γνωρίζω μὲ πόσα ἄλλα ἡδύτατα παρασκευάσματα. Ἀς τὰ ἀφήσουν, ὅμως, νὰ πεινάσουν καὶ θὰ ἴδουν ὅτι τὸ ξεροκόμματο ἐκείνο, χωρὶς ἄρτιμα, νὰ φανῇ εἰς τὸ στόμα του ἡδιστόν τι πράγμα καὶ θὰ εἶναι λίαν εὐπεπτον καὶ θρεπτικόν ἢ ἢ σοκολάτα. Σύνετε δὴ ἄφρονες καὶ μωροὶ ποτε φρονήσατε. Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος... Ἐάν ὁ βίμω, ἡ φοβερά ἐκείνη τοῦ 1941 πείνα, κατ' ἥν οἱ ἄνθρωποι ἀνεφεινῶντες τοὺς γιωζοτενεκέδες διὰ μίαν φλούδα κρεμμυδιῶ, ἢ πορτοκαλιοῦ, ἀπέθνησκον εἰς τὰ πεζοδρομια καὶ ἐκφεινόντο μὲ τὰ καροτσάκια, ἀποφροσνόμενοι εἰς τὸν τάφον ὡς τινα θνησιμαῖα ζῶα, εἰάν, λέγομεν, ἡ ὀργὴ ἐκείνη τοῦ Θεοῦ δὲν ἐπαιδαγωγῆσεν ἡμᾶς ὡς ἔπρεπε, ὥς ὀναφεινόμεν τὰ χειρότερα καὶ νῦν ἐστίν, μὲ τὸν ἐτοιμαζόμενον διὰ πυρὸς κατακλυσμὸν...

ΓΕΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΟΡΘΕΣΙΒΙΩΝ ΖΩΗΣ

Εἶναι γνωστὴ εἰς πάντας ἡ ζωὴ καὶ ὁ τρόπος διαβιώσεως τῶν ὀρθεσιβίων Ἑλλήνων, οἵτινες εἰς καλὴν, τρώγαν καὶ ἐρεπτομένους οἰκίσκους ἐγκαταβιούντες, οὐδέποτε δὲ ἐν πλημμονῇ τὴν μονηλισμένην μπομπόταν φραγόντες, ἀναγκάζονται νὰ κατακλίνωνται, ὅμα τῇ δόσει τοῦ ἡλίου καὶ πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ σκότους, ἐλκεῖται 50 δραμίων πετρελαίου.

Ὅμως ἀποφροσνουν ἀγογγύστως τὴν πτωχείαν καὶ τὴν ἀστοργίαν τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ καὶ ἂν φωνάζουν, ἢ διαμαρτυροῦν, οὐδεὶς ὁ ἑλεὼν καὶ τρέφων...

Ὅταν ἡ χιὼν καλὴν τὰς καλὰς των καὶ ἀκούονται ἀπεγνωσμένοι κραγαὶ πρὸς βοήθειαν, τότε συγκινεῖται τὸ Κράτος καὶ ἀποστέλλει ἐλκισμένον, ἵνα ῥῆν ψυχία πὰν εἰς τοὺς λιμοθνήτας ὀρθεσίβιους. Ἀλλὰ τί γέγονεν ἐκ τούτου; Ρακενδύτια καὶ ἀμαθείς, ἀπαίδευτοι οἱ πλείστοι. Ἡ φτώχεια, ἡ ἀδικία, ἡ ἀστοργία, ἡ ἀμάθεια, ἡ ἑλλειψὶς στοιχειώδους συγκοινωνίας, ὅσα ἀναφέρει ὁ κ. Παρουδάκης ὡς στοιχεῖα γενεσιουργοῦ αἰτίας στροφῆς τῶν πασχόντων πρὸς τὸν ἄθεον καὶ ἀναρχικὸν κομμουνισμὸν, ὑπάρχουν ἐκεῖ ἱκανὰ καὶ ἄρθονα. Πάντα ταῦτα συ-

νιστοῦν τὸ ἔτοιμο τραπέζι πρὸς πρὸς νὰ εἴσῃ ὁ κομμουνισμὸς, διὰ νὰ στοργυλισαθῇ—παισῶς!

Ἐδῶ, εἰς τὰ ἀπόδοτα βουνά, ἢ δενδύνα εἶναι ἔτοιμη γιὰ τὸ ἄναμμα καὶ δὲν ἀπολείπεται, παρὰ μόνον ὁ ἱντρούχτορας, ὁ κομμουνιστὴς Ἀντιστοχὸς τῶν καπνεργατῶν τῆς Καβάλας, μὲ τὸν διαιλὸν, τὴν θρηναλλίδα τοῦ Καφάλη, διὰ νὰ ἀνατραπῇ ἐκ θεμελίων τὸ Κράτος.

Ποῦ ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ δὲν εὐρίσκουν οὔτε φίδι διότι κατὰ μᾶς ἐδίδαξαν οἱ αὐθένται ἡμῶν Ἱταλοί, οἱ ἐπιβάντες εἰς τὸν τράχηλον ἡμῶν, κατὰ τὴν ἐπάρατον Κατάρην (1941—1944) οἱ ὄφεις καὶ οἱ παχέστατοι γάτοι, τὰ ὀνάκια καὶ ἄλλα τινα ζαῦφια τῆς φύσεως, εἶναι καταλλήλιστα ἐδέσματα! Ἀποκοιμένης τῆς κεφαλῆς τοῦ ὄρκου, τὸ ὑπόλοιπον σώμα του, δὲν διαφέρει τοῦ ἐγγέλους!... Ἀλλὰ ποῦ νὰ εὐρεθῶν καὶ αὐτὰ τὰ διαιτῶν ἐρεπτά, τὴν ἐποχὴν κατ' ἥν περιέπεσαν ἐντὸς τῶν φραγῶν των εἰς χειμερίαν νόσῃν; Ὁ ἐκ τῶν χιόνων ἀπολαίσμιος, τὸν ἀπόρρητον ψῆχος καθιστᾷ λίαν δύσκολον τὴν ἀναλαμπὴν των.

Εὐκαιρία, λοιπὸν, κατάλληλος διὰ τὸ ἅγιον πεζοδρομὸν σας κ. Παρουδάκη, ἂν καὶ δὲν θὰ εὐρητε ἐκεῖ φραδιά πεζοδρομια, εἰμὴ γκαρμους, γιδόστρες καὶ ντροχια. Ἐν τούτοις οὐδεὶς ποτε ἔλαβεν εἰς νοῦν αὐτὸ τὸ εἶδος, πρὸς βελτίωσιν τῶν ὁσων τῆς ζωῆς. Οὐδεὶς ἀπώλεσε τὴν καθαρὰν συνείδησίν του. Οὐδεὶς μετέπεσεν εἰς τὸν ἀναρχισμὸν, ὡς ἐδίδαξαν οἱ Ἑβραῖοι υἱοὶ τῶν Ραββίνων, Μάρξ, Ἑγκελς κλπ. Οὐδεὶς ἀπώλετο εἰμὴ οἱ Τισὶ τῆς ἀπολείας, οἱ Δεσποτάδες, ὁ Κοζάνης Ἰωακείμ, ὁ Πύργος Ἀντωνίος, τετρακόσιοι ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, οἱ στρατηγὸι Σαρφίης, Μάντακας κλπ. οἱ τοφλικοῦχοι (Κατάρης καὶ ἄλλοι ὅμοιοι αὐτῶ) οἱ Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ἄριστοι χειρουργοὶ καὶ κλινικοί (Κόκαλης κλπ.) καὶ ὁ θρηνοδιαμένως Γρηγόριος Λοιπτοῦνης, βοήθης καὶ ἰδιοκτητῆς κλινικῶν ἐν Ἀθήναις. Διότι τί γὰρ ὑπῆρχεν αὐτῶ ἐν Ἀθήναις καὶ τί ἐβέλησεν ἐν τῷ ἀναρχισμῷ, τῷ ἄθεῳ κομμουνισμῷ; Οἱ πτωχοὶ, ἀπεγνωσμένοι καὶ ἀστόργως παρὰ τοῦ Κράτους ἐγκαταλελειμμένοι ὀρθεσίβιοι, παρμένον ἐν τούτοις ἀσάλευτοι, γνήσιοι Ἑλλήνες καὶ θυσιάζονται, ὅταν ἡ χρεὶα τὸ καλέσῃ. Θυσιάζονται αὐτοί, ἵνα ζήσουν οἱ ἄλλοι, οἱ πολλοί.

Η ΘΕΟΜΗΝΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος (1962) συνέβησαν καταλήψεις εἰς τὰ ὄρεα τῆς Βουλγαρίας, εἰς τὸ ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ, συνετεία παλαιήτων βοροποτισέων. Τὸ ἔδαφος διεβρώθη καὶ ἡ χιὼν ὑπερέβη τὰ δύο μέτρα. Ἡ θεομηνία γενομένη τὴν βὴν ποιονήν, ποῦ νομίζετε κ. Παρουδάκη, ὅτι εἶδος τοὺς ἀποκλήρους τούτους τῆς τύχης Ἑλλήνας; Μήπως εἰς σφαρὴ καὶ πόρτι; Διότι ἡ ψώρα αὐτῇ ἐσχάτως ἐκόλλησε πλουσίους καὶ πτωχοὺς. Θὰ ἐπατραπῇ, ὅμως, ἐνταῦτα μι-

Θερμά συγχαρητήρια

Εἰς σχόλιον τοῦ ἐγκρίτου Ὁρθοδόξου Ἀγιορειτικοῦ περιοδικοῦ: «Ὁ Ἅγιος Σίμων ὁ Μυροβλύτης» (τεύχ. 12 Ἰουλ. Αὐγ. 1972) ἀναφέρονται τὰ κάτωθι: «Κατὰ τὴν 22αν Ἰουλίου (Π.Η.) ἡ Ἱερά Μονὴ Σίμωνος Πέτρος πανηγύρισε τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀγ. Μαγδαληνῆς ἥς πλουτεῖ τὴν χαριτόδωτον ἀριστεράν Αὐτῆς. Εὐρίσκετο τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἐν Ἀγίῳ Ὅρει ὁ οἰκουμενιστὴς καὶ Λατινόφρων Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας κ. Ἰεζεκιήλ. Ἀπαντες οἱ Σιμωνοπετρίται ποτὲρες μετὰ τοῦ ζηλωτοῦ καὶ γηραιοῦ Καθηγουμένου Ἀρχ. Χαραλάμπους, ἀπέστειλαν ἐγγράφον πρὸς τὸν ἐν Κερυαῖς Ἀντιπρόσωπόν των, ὅπως παρεμποδίσῃ τὴν ἐλευσιν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τὴν ἡμέραν αὐτήν. Δύναται δὲ ὁποιοδήποτε ἄλλην ἡμέραν νὰ ἔλθῃ ὡς ἀπλοῦς προσκυνητὴς καὶ νὰ φιλοξενηθῇ ἀπλῶς. Αἱ Ἀρχιερατικαὶ τιμαὶ ἀπονέμονται μόνον εἰς Ὁρθοδόξους Ἐπισκόπους».

Θερμότατα συγχαρητήρια ἀνέκουν εἰς τοὺς ζηλωτὰς Πατέρας τῆς Ἱεράς Μονῆς Σίμωνος Πέτρους, οἱ ὅποιοι ὑπεράνω ὕψλων προσώπων τοποθετοῦν τὴν ἁγίαν Ὁρθοδόξον, καὶ δὲν προτιμοῦν τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

καὶ παρέκκλις, κρινομένη ἀταραχίτως διὰ τὸ θέμα μας.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Ἐπρόβλεπα ὡς ἀξιωματικῶς (Ἀνθυπομιοῦραρχος) εἰς τὸ Σύνταγμα Κομφῶκς Μακρουγιάννη ἀπὸ τοῦ 1943 ἕως 1945. Ἐλαβον μέρος εἰς τὴν μάχην κατὰ τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τὰ Δεκεμβριανά (1944). Πεντακόσιοι εἴκοσι ἐννέα (529) ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλίται ἐναντίον 5.000 καλῶς ἐξοπλισμένων κομμουνιστῶν. Ἐπὶ 15 συνεχεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας ἀδιάκοπος μάχη καὶ ἀγὼν ἀνίσως, καθ' ὃν ἐπαίχεται ἡ τύχη τοῦ ἔθνους, ἢ νὰ ζήσῃ ἐλευθέρῃ ἡ ΕΛΛΑΣ, ἢ νὰ γίνῃ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ, ΠΟΛΩΝΙΑ... καὶ ὑπὸ τὸν ἄθεον κομμουνιστὴν. Ἰσχυρὸς ἀριθμὸς μαχητῶν ἀπώλεσε τὴν ζωὴν, ὅσοι δὲ ἐξαγορήθησαν ἐθανατώθησαν ἀπανθρώπως, ἀφοῦ ὁ ἐχθρὸς ἐξώρριξε τοὺς ὀφθαλμοὺς των καὶ παντοιοτρόπως ἐβασάνισε. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς μάχης ἐξετέλεσα ἐπιχειρήσεις ἀποστολὰς καθ' ἃς ἀποδεδειγμένως ἐξέδθηκα τὴν ζωὴν μου εἰς κίνδυνον. Εἰς μίαν περίπτωσιν ἐξεργάγη ὁ ὁλμός ἐντὸς τοῦ θαλάμου, εἰς ἀπόστασιν δύο βημάτων μόνον ἀπ' ἡμῶν. Εἰς ὑπεναμοσύνης ἐφανεύθη, ὁ δὲ Μοῖραρχος τότε Παπαδόδημας Ἡλίας, ἐπληρώθη — κατετριπὴν μὲ 82 τραύματα. Ἦδη αὐτὸς φέρει βαθμὸν στρατηγῶν ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι. Ἡμεῖς καὶ τινες ἄλλοι ἀτυχῶς οὐδὲν ἐπαίθωμεν.

Πανηγύρεις

Τὴν 2 Φεβρουαρίου ἡμέραν Πέμπτην ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ πανηγυρίζουν οἱ 1) Ναοὶ 1) Πειραιῶς 2) Μαρκησιῶν καὶ 3) Ἱ. Μ. Χαρτοκαπίου Ἐλευθερουπόλεως.

Τὴν 4 τοῦ μηνὸς ἡμέραν Σάββατον ἑορτὴν τοῦ Ὁσίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλαιοσιώτου πανηγυρίζει ὁ Ἱ. Ναὸς Καλαμῶν.

Τὴν 19 τοῦ μηνὸς ἡμέραν Κυριακὴν τῶν Ἀπόκριων ἑορτὴν τῆς Ἀγίας Ὁσίας Φιλοθέης πανηγυρίζει ὁ Ἱ. Ναὸς Ἀνω Πετραλώνων.

Γινώμαι Πατέρων

Ἐπερηφανία ἐστὶ Θεοῦ ἄρνησις, δαιμόνων εὐφημία, ἐξουθενώσεως ἀνθρώπων, κατακρίσεως μήτηρ, ἐπαίνων ἀπόγονος, ἀκαρπίας τεκμήριον, βοηθείας Θεοῦ φυγαδευτήριον, ἐκστάσεως πρόδρομος, πτωμάτων πρόας ἄγνοια, λογοθέτης μικρὸς, δικαστὴς ἀπάνθρωπος, Θεοῦ ἀντίπαλος, βλασφημίας ῥίζα.

Ἰωάννου Κλίμακος

Μηδεὶς ἐξ ὑμῶν ὑπερηφανεύσθω, ἵνα μὴ τὸν Κύριον πολέμιον ἔχηται. Κύριος γὰρ ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοὺς δὲ δίδωσι χάριν.

Βησσαρίωνος Λαρίσης

Οὐδὲν αἰσχροτέρον θημοῦ, οὐδὲν ἀτιμώτερον, οὐδὲν δεινότερον, οὐδὲν ἀγρότερον, οὐδὲν βλαβερότερον.

Ἰωάννου Χρισσοστόμου

Ὅταν ἴδῃς λογισμὸν, ἀνθρώπινον σοὶ δόξαν ὑπαγορεύοντα γίνωσκε σαφῶς, ὅτι αἰσχύνῃ σοὶ κατασκευάζεται.

Μάρκου τοῦ ἀσκητοῦ

Οὐκ ἰσχύει λύπη μὴ παρόντων παθῶν. Λύπη γὰρ παθῶν ἔλεγχος ἀψευδής. Ὁ κρατῶν οὖν παθῶν, ἐκράτισσε λύπη... Ὅν οὐκ ἦτησεν ἡδονὴ κοσμιᾶ, τοῦτον οὐδὲ λύπη. Φεύγων γὰρ ἐκείνην ταύτης οὐ κρατηθῆσεται.

Νεῖλου τοῦ ἀσκητοῦ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνδρομηταὶ ὅπως μᾶς ἐνημερώνουν εἰς περίπτωσιν ἀλλαγῆς κατοικίας των.

Σεχονοτα και ΚΡΙΣΕΙΣ

Εὐχαριστίαι

Ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Αὐξέντιος ἀπὸ τῆς παρούσης στήλης εὐχαριστεῖ θερμῶς ἅπαντας τοὺς ἀποστείλαντας εὐχετηρίους, ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφήματα διὰ τὴν ἑορτὴν αὐτοῦ καὶ εὐχεται αὐτοῖς τὰ βέλτιστα ψυχῇ τε καὶ σώματι. Τὸ δὲ νέον ἔτος νὰ εἶναι δι' ἅπαντας εἰρηνικόν, εὐτυχές καὶ μεστόν θεωρέστων πράξεων.

Νευρολογία

Μετέστη πρὸς Κύριον ὁ ἀνωτέρω εἰκονιζόμενος Ἀρχιμανδρίτης Ἐφραίμ. Καραγιάννης. Ὁ ἀείμνηστος ἐγεννήθη εἰς τὸ Ἰσαρι Μεγαλοπόλεως Ἀρκαδίας τὸ 1902.

Ποθὼν παιδιοῦθεν τὴν Μοναχικὴν ζωὴν ἐμόνασεν εἰς τὸ «Ἅγιον Ὄρος περίπου 7 ἔτη.

Ἐχρημάτισεν ἐπίσης ἐφημέριος εἰς τὸν Βόλον ἐπὶ δεκαπενταετίαν, ὅπου ἄφησεν ὄνομα, μέ τὰ περίφημα καὶ μνημειώδη κηρύγματα του.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν εἰργάσθη ἱεραποστολικῶς ὡς ἐφημέριος ἐπὶ 14 ἐτίαν εἰς διαφόρους ἐκεῖ ὑπαρχούσας Ἐκκλησίας μας.

Ἐκοιμήθη τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου (30ῆν Νοεμβρίου) εἰς ἡλικίαν 70 ἐτῶν εἰς τὸ

Νοσοκομεῖον Ἀλεξάνδρα.

Διεκομίσθη εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης εἰς Σταμάταν καὶ ἐκηδεύθη ὑπὸ τῶν Μοναζουσῶν τῆς ἐκεῖ Ἀδελφότητος.

Ἐὶν ἡ μνήμη αὐτοῦ αἰωνία!

Χειροτονία

Ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Αὐξεντίου συμπαραστατουμένου ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων 1) Σαλαμίνος καὶ Πειραιῶς κ. Γερωντίου 2) Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Παΐσιου καὶ 3) Μοντρεάλ καὶ Καναδᾶ κ. Ἀκακίου ἐχειροτονήθησαν κατόπιν ἐκλογῆς οἱ 1) Ἀρχιμ. Γαβριὴλ Καλαμισόκης εἰς Ἐπίσκοπον Κυκλάδων τὴν 12 - 1 - 73 καὶ 2) Ἀρχιμ. Αντώνιος Θανάσης εἰς Ἐπίσκοπον Μεγαρίδος τὴν 13 - 1 - 73.

Εὐχόμεθα αὐτοῖς καλὴν σταδιοδρομίαν καὶ πλουσίαν καρποφορίαν εἰς τὴν ὑψηλὴν διακονίαν τῶν.

Ἀνακήρυξις

Μεγάλης εὐεργέτιδος

Ἡ Βασιλικὴ Θεοφίλου κάτοικος Θεσ)νίκης ἐδωρήσατο, μέσῳ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἰακώβου Παπαδέλλη, εἰς τὴν Ἁγίαν Ἡμῶν Ἐκκλησίαν ἓν ἀκίνητον ἐν Θεσ)νίκῃ ἀξίας περίπου 300.000 δραχμῶν ὡς καὶ 200.000 εἰς μετρητὰ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος εἰς τὴν συμπτωπεύουσαν (Ἀνέμερσις Οἰκοτροφείου).

Αὕτη ἐν τῇ εὐλαβεῖ καὶ μεγαλοδωρῇ ταύτῃ χειρονομίᾳ τῆς ἀνεκρηύχθη ἡμετέρας Συνδικτῆς διαγνώμῃ Μεγάλῃ Εὐεργέτις.

Ἐπαινοῦμεν καὶ συγχαίρομεν ὅλη ψυχῇ καὶ καρδίᾳ ταύτην. εὐχόμενοι ὅπως τὸ λαμπρὸν παράδειγμα τῆς εὐρῆς μιμητὰς.

Μετ' εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ.

Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ